

Γιάννης Πρόφης
Ζωγράφος-λαογράφος

Μεσογείτικα έγγραφα

ΧΑΡΤΙΑ ΠΑΛΙΑ, με γράμματα περίεργα, χαρτιά κιτριτισμένα, φθαρμένα σε κάθε τους άκρη από την υγρασία και τον χρόνο, κλεισμένα σε παλιά ντουλάπια και σεντούκια από τους χρόνους της τουρκοκρατίας, αυτά τα ελάχιστα που γλύτωσαν από την κάθε λογής καταστροφή και την απόρριψή τους στα άχρηστα, ξαναβλέπουν κάποτε, αν και σπάνια, το φως της ημέρας κι έρχονται να μας διηγηθούν ιστορίες μιας απόμακρης πια εποχής. Έρχονται για να μας μιλήσουν για ανθρώπους που διάβηκαν τη ζωή τους, χωρίς εμείς οι νεότεροι να έχουμε υποπτευθεί ποτέ την ύπαρξή τους. Μας μιλούν για τις ασχολίες τους, για τις καθημερινές τους αγωνίες, για τις χαρές και τις λύπες τους, για τις αρετές τους και τις κακίες τους.

Δεν λένε όμως σ' όποιον κι όποιον τα μυστικά τους. Τα λένε μόνο σ' όποιον τα ξεδιπλώνει με αγάπη και προσπαθεί να τ' αφουγκρασθεί και να τα αποκρυπτογραφήσει. Κάτι τέτοια χαρτιά άρχισα να συγκεντρώνω εδώ και δυο χρόνια και προσπάθησα να τα διαβάσω, πολλές φορές ξενυχτώντας. Πέρα από το μικρό οικογενειακό μου αρχείο συγκέντρωσα και πολλά άλλα. Δεν παραλείπω να τονίσω ότι τα πιο σημαντικά απ' αυτά μου τα παραχώρησε σε φωτοτυπίες, για να τα διαβάσω και να τα μελετήσω, η φίλη μου καλλιτέχνις Αγγελική Τσεβά, που θα έχει τον λόγο μετά από μένα, και την ευχαριστώ για άλλη μια φορά.

Τα έγγραφα της συλλογής μου αρχίζουν από την εποχή της τουρκοκρατίας, περνούν στους μετεπαναστατικούς χρόνους και φτάνουν μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα. Το περιεχόμενό τους αφορά διάφορες δικαιοπραξίες, όπως αγοραπωλησίες, διανομές ακινήτων, συμφωνητικά και προικοσύμφωνα, αναφορές και διάφορα σημειώματα.

Η δυσκολία στην κατανόηση του περιεχομένου των εγγράφων έγκειται στη δυσκολία ανάγνωσής τους. Όσο παλιότερα είναι τα έγγραφα τόσο δυσκολότερα διαβάζονται, γι' αυτό έχω διαπιστώσει λάθη στην ανάγνωση εγγράφων που έχουν ήδη δημοσιευτεί, σε βαθμό που δεν γίνονται κατανοητά σ' όλα τους τα σημεία. Εκείνος που επιχειρεί την ανάγνωση θα πρέπει να είναι κάπως εξοικειωμένος με

την παλαιογραφία και ειδικότερα με τον μεταβυζαντινό τύπο γραφής, όπου συχνά συναντώνται συντομογραφίες, συμπλέγματα και διάφοροι συνδυασμοί γραμμάτων. Και επειδή φυσικά είναι όλα χειρόγραφα, αντιμετωπίζει την ιδιαιτερότητα του γραφικού χαρακτήρα του κάθε γραφέα, που όσο μικρότερη μόρφωση διαθέτει, τόσο μεγαλύτερη δυσκολία στην ανάγνωση παρουσιάζεται. Τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τους μορφωμένους σχετικά Νοτάριους (συμβολαιογράφους της εποχής) παρουσιάζουν σχετικά τις μικρότερες δυσκολίες. Θα έχετε ασφαλώς δει τα απελπιστικά δυσανάγνωστα δείγματα γραφής του αριστουργηματικού γραπτού λόγου των απομνημονευμάτων του Μακρυγιάννη, όπου χρειάζεται πραγματική αποκωδικοποίηση για να διαβαστούν. Η ανορθογραφία είναι φυσικά το τελευταίο πράγμα που θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς, αλλά κι αυτή μαρτυρεί την έλλειψη σχολικής παιδείας στις δύσκολες αυτές εποχές.

Πολλαπλά είναι τα οφέλη που αποκομίζει ο ιστορικός και ο λαογράφος από την μελέτη αυτών των εγγράφων. Πληροφορείται:

α) Για ιστορικά γεγονότα (Απομνημονεύματα Μακρυγιάννη).

β) Για τη γλώσσα της εποχής, που είναι συνέχεια της ελληνικής των βυζαντινών χρόνων και περιέχει, όπως είναι φυσικό, αρκετές νεοεισακτες τουρκικές λέξεις. Είναι γλώσσα δημώδης, αφού οι συντάκτες των εγγράφων δεν έχουν καθόλου ή διαθέτουν ελάχιστη σχολική μόρφωση.

γ) Για λαογραφικά στοιχεία, όπως ήθη και έθιμα της εποχής, για τη θρησκευτική πίστη, τις ενδυμασίες, την οικονομική κατάσταση, τις καλλιέργειες της γης.

δ) Για τοπωνύμια, που έχουν ήδη ξεχαστεί και για ονόματα ανθρώπων. Αναφέρονται πληθώρα από ονοματεπώνυμα των συναλασσομένων μερών, των μαρτύρων που πιστοποιούν τη γνησιότητα της συναλλαγής και του γραφέα των εγγράφων. Τα ονόματα αυτά μας βοηθούν να καταρτίσουμε πληρέστερα και σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου τα γενεαλογικά δέντρα των οικογενειών.

Συνοψίζοντας αναφέρω ότι σε κάθε ένα από τα έγγραφα αυτά μπορούμε να μελετήσουμε τη γλώσσα του εγγράφου, τον γραφικό χαρακτήρα του γραφέα, τα λαογραφικά στοιχεία που προκύπτουν, τα τοπωνύμια και ανθρωπωνύμια και επιπλέον να κάνουμε νομικά σχόλια πάνω στο αντικείμενο της συναλλαγής, συγκρίνοντας το τότε με το τώρα. Η δουλειά αυτή είναι επίπονη, σίγουρα όμως είναι γοητευτική.

Θα δούμε τώρα μερικά δείγματα από έγγραφα της συλλογής μου, που δεν έχουν μελετηθεί και δημοσιευτεί από άλλους ερευνητές της λαογραφίας. Για λόγους οικονομίας χώρου, σχολιασμός των εγγράφων παρατίθεται ενδεικτικά μόνο στο πρώτο έγγραφο, ενώ τα υπόλοιπα παρατίθενται χωρίς ή με ελάχιστα σχόλια. Το έγγραφο αυτό είναι αθηναϊκό και όχι μεσογείτικο, το συμπεριέλαβα ωστόσο επειδή απ' αυτό βγαίνουν κάποια έμμεσα στοιχεία που αφορούν τα Μεσόγεια.

		Το ομόλογον δηα τα σπίτια
	Μαχόμαντ Μπεν Σούρι	π' αγόρασα απο τον μπαρ-
μουσταά κελετσίς	Μουσταφά Πασά	μπα και τον πατέρα και
του μπαρέκου μαρ(τουρώ)	Μπεν Αλί Πασά	απο την πρεσβιτέρα ώρσα.

Επί έτους 1671 εν μηνί σεπτεβρίου 29 στήν αθήνα.

Δηά του παρόντος ομολογητικού γράμματος την σήμερον ομολόγησαν και ομολογούν ώ τε κύρ νικολός βασίλις και κυρ ανγγελάκις ο αδελφός του ομού και η ώρσα η πρεσβιτέρα του αγίου οικονόμου παπα βενεκιάνου προς μετά βουλίς και θελίσεώς τους και μέ γνώμην και θέλισιν του αγίου οικονόμου επούλισαν τα σπίτια απεξεκληρονόμισαν από τον ανεψιών τους τον ποτέ ιωάννην βασίλιν εν τι τοποθεσία στον μαχαλά χήκα σπίτι λέγο μονοπάτερο με θολικά δϋο και πάτομα απάνο και καμάρες εμπρός στο σπίτι και μαγεριό και πιγάδι με την αβλήν τους και λάκουσ κάτω τις γης ώσους εστήν και με την μπεριοχήν τους με ταις δύο του εμπασίαις, σιμπλιαστίς από το εν μέρος ο άνοθεν νικολός ο πουλιτίς τα δε έτερα τρία μέρι η οδός ως το χαντάκι. τα οπία σπίτια ος άνοθεν γράφομεν ος καθός ηβρίσκοντε τα επούλισαν οι άνοθεν πουλιτέ ο νικολός λέγο και ανγγελάκις και η πρεσβιτέρα η ώρσα εις τελίαν πούλισιν του κύρ λεονάρδου βασίλι του υιου του άνοθεν νικολού βασίλη δηα άσπρα 7000 ήτι άσπρα τον αριθμών χιλιάδας επτά και έλαβαν τα άσπρα τους τις αυτής ώρσας μετριτά σώα και ανελιπή και εξεπλιρόθισαν και δεν έχουν να κάμου πλέον τίποτες. μόνον από την σήμερον εγρικάτε και κράζετε και ήνε ήδιος νικοκύρις εις τα αυτά σπίτια ο άνοθεν κύρ λεονάρδος ο αγοραστίς. και δηά πλέον σιγουριτά τις αυτής πούλις. βάνουν και επίτροπόν τους υ ριθένταις πουλιτέ ως το ήδιόν τους κωρμί τον κύρ ιωάννην καπετανάν. ώποταν θελίσι ο άνοθεν κύρ λεονάρδος ο αγοραστίς να πιγενί ο αυτός επίτροπος στον αφέντον κατί ναν του δήδη και χονγγέτι δηά τα αυτά σπίτια και ώποταν κερός ήθελεν έχι ο αγοραστίς καμίαν λογής πύραξιν από τινάν δηά τα αυτά σπίτια να έχουν να λογούν οι άνοθεν πουλιτέ σε κάθε λογίς ντάνα και εντερέσα και κα... εξοδες όπου ήθελαν γένη ναν της πλιρόνουν. όθεν εις την μπερί τούτου δήλοσην και βεβέοσιν τις αλιθίας επιήσαμεν το παρόν γράμα κατέμπροσθεν τον ύπογραμένο υπό μαρτίρ(ων) εις ασφάλιαν. ακόμι εξεκαθαρίζετε και ετούτο ώτι η μεν και ήθελεν ήστε ζοντανός ο άνοθεν ιωάννης βασίλις ο νικοκύρις τον σπιτίον και ήθελεν έλθι να γυρέβι τα αυτά σπίτια να έχι να πέρνη τα άσπρα ο κυρ λινάρδος ο αγοραστίς από τους άνοθεν πουλιτάς.

† οικονόμος	Λινάρδος Ταλικός μαρτυρω
† νηκολός βασίλις στεργο τα άνοθεν	δημήτρις γαστουνιώτις μάρτύρας
† ανγγελάκις βασίλις στεργο τ άνοθεν	θωμας μαζαντονας μαρτιρο τα άνοθεν

† νηκολο... μαρτιρο ιωάννης μπαγλάς μαρτυρό ως άνοθεν
 † Ιωάνης Καπετάνος μαρτηρό και στεργο και υπεγραψα
 τήν άνοθεν επιτροπηκή

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΕΓΓΡΑΦΟ

ΕΝΑΣ ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ, ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟΥ

ΑΡΧΕΙΟ: Αγγελικής Τσεβά, Κορωπί.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Στο έγγραφο δεν αναφέρεται ρητώς ποιός είναι ο συντάκτης του. Από τη σύγκριση όμως του γραφικού χαρακτήρα του κειμένου και των υπογραφών των μαρτύρων προκύπτει ότι συντάκτης είναι ο Ιωάννης Μπαγλάς, που υπογράφει τελευταίος το κείμενο ως μάρτυρας. Οι νοτάριοι υπέγραφαν τελευταίοι. Ο ίδιος μάλιστα έχει υπογράψει στη θέση του 6ου και 7ου μάρτυρα, προφανώς γιατί αυτοί ήσαν αγράμματοι.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ο Νικολός Βασίλης, ο αδελφός του Αγγελάκης Βασίλης και η παπαδιά («πρεσβυτέρα») Όρσα, σύζυγος του παπα-Βενετσιάνου, πωλούν στον Λεονάρδο Βασίλη, γιο του πιο πάνω Νικολού Βασίλη, το σπίτι που κληρονόμησαν από τον ανηψιό τους Ιωάννη Βασίλη με την τιμή των 7.000 άσπρων.

Εκ πρώτης όψεως ο κληρονομηθείς Ιωάννης Βασίλης φαίνεται στο έγγραφο ότι είχε αποβιώσει. Στο τέλος όμως του εγγράφου τίθεται ο όρος ότι αν ο ανηψιός τους Ιωάννης Βασίλης είναι ζωντανός και επιστρέψει και ζητήσει το σπίτι του, τότε θα ξαναγίνει κύριος του σπιτιού του. Στην περίπτωση αυτή οι πωλητές θα επιστρέψουν στον Λεονάρδο Βασίλη τα χρήματα που τους έδωσε για την αγορά του σπιτιού. Τούτο φανερώνει ότι ο Ιωάννης Βασίλης δεν ήταν αποδεδειγμένα νεκρός, αλλά εξαφανισμένος.

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ: Νικολός Βασίλης, Αγγελάκης Βασίλης, πρεσβυτέρα Όρσα, παπα-Βενετσιάνος, Ιωάννης Βασίλης, Λεονάρδος ή Λινάρδος Βασίλης, Ιωάννης Καπετάνος, Λινάρδος Ταλικός, Δημήτρης Γαστουγιώτης, Θωμάς Μαζαντώνας και Ιωάννης Μπαγλάς.

ΓΛΩΣΣΑ: Η γλώσσα του κειμένου είναι κατά βάση η λαϊκή αθηναϊκή της εποχής, ανάμικτη με λόγια στοιχεία, όπως «εν τι τοποθεσία», «ώσους εστήν» (αντί όσους εισίν), «επιήσαμεν». Περιέχει επίσης τουρκικές λέξεις (μαχαλά, χονγγέτι), ιταλικές (ντάνα, εντερέσα), την αραβική «χαντάκι» κ.λπ. Λαϊκές εκφράσεις-λέξεις, όπως «μαγεριό», «τίποτες», «εγρικότε» και «κράζετε». Εντύπωση προκαλεί η φράση: «βάνουν και επίτροπον τους ύ ριθένταις πουλιτέ ως το ήδιόν τους κωρμί». Η μόρφωση του συντάκτη μόνον επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί στοιχειώδης, η δε σύνταξη του κειμένου είναι απλοϊκή, αλλά πολύ συμπαθητική.

ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ: Παρά την έλλειψη σχολικής μόρφωσης, φυσικό άλλωστε για την εποχή, ο γραφικός χαρακτήρας είναι άνετος και ωραϊότατος. Η γραφή είναι σχεδόν βυζαντινή και δημιουργεί εντύπωση διακοσμητικού σχεδίου. Τις περισσότερες φορές οι λέξεις δεν χωρίζονται καθόλου μεταξύ τους ή υπάρχει μια σχεδόν ανεπαίσθητη απόσταση. Άλλοτε μεσολαβεί μεταξύ των λέξεων μια ελαφρά τελεία. Γενικά η γραφή είναι τόσο πυκνή, που μοιάζει σαν κάποιο σύστημα στενογραφίας, χαρακτηριστικό άλλωστε της βυζαντινής γραφής.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ: Με την ορθογραφία ο συντάκτης δεν τα πηγαίνει καθόλου καλά. Αν και χρησιμοποιεί όλα τα φωνήεντα και αρκετές διφθόγγους, σχεδόν ποτέ δεν τα χρησιμοποιεί σωστά. Οι μόνες ορθογραφημένες λέξεις είναι το «και», «γράμματος», «αυτός» (με το μοναδικό πνεύμα μέσα στο κείμενο), «οδός», «σπίτια». Η συνεκφώνηση του τελικού ν μιάς λέξης με την επόμενη που αρχίζει από π, υποχρεώνει τον γραφέα να προσκολλήσει ένα μ στην αρχή της δεύτερης λέξης π.χ. την μεριοχήν, την μερί τούτου δήλοσην.

Δεν χρησιμοποιεί καθόλου τα πνεύματα, αφήνει τελείως άτονες τις μονοσύλλαβες λέξεις και τονίζει με οξεία τις δισύλλαβες και πολυσύλλαβες. Χρησιμοποιεί δηλαδή μονοτονικό σύστημα, δικής του μάλλον επινόησης, που εντυπωσιάζει για την ομοιότητά του μ' αυτό που ισχύει σήμερα.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ: α) Παρέχονται πληροφορίες για την αρχιτεκτονική του αθηναϊκού σπιτιού: «... σπίτι μονοπάτερο με θολικά δύο και πάτωμα απάνω και καμάρες εμπρός στο σπίτι και μαγεριό και πηγάδι με την αυλήν τους...»

β) Πολλές φορές το σπίτι αναφέρεται στον πληθυντικό «μεγαλοπρεπείας» ως «σπίτια». Έτσι ακριβώς συνηθίζοταν και στα Μεσόγεια μέχρι τα μισά του 20ού αιώνα. Έλεγα π.χ. «Αυτός χτίζει καινούργια σπίτια», εννοώντας μια και μόνο κατοικία.

γ) Το όνομα Νικολός ήταν πολύ συνηθισμένο και στα Μεσόγεια και αφθονούσαν τα υποκοριστικά (Γιωργάκης, Γιαννάκης κ.λπ.), όπως το αναφερόμενο «Αγγελάκης».

δ) Είναι φανερή η επίδραση της φραγκοκρατίας στα ονόματα Όρσα, Λεονάρδος, παπα-Βενετσιάνος. Ειδικά το όνομα Όρσα ή Ορσαλία ήταν πολύ διαδεδομένο στα Μεσόγεια, ενώ σήμερα σπανίζει. Είναι το όνομα της αγίας Ούρσουλας των καθολικών, που γιορτάζει στις 21 Οκτωβρίου.

Ἡ Κατά τήν εὐβοϊαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικὴ ἐπιτροπή

Πρὸς τὸ προέστον τοῦ Χωρίου Κούρσαλα

Ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν μέ Κωνσταντὴ Γεωργάκης μᾶς ανέφερεν ὅτι ἔχει διαφορὰν μέ τὰ παιδιά του Κωνσταντὴ δημήτρη διὰ ἐν ὀσπήτιόν του, προσκαλησθε λοιπόν νά ἐξετάσετε καλῶς τὸ πρᾶγμα, καί νά μᾶς φανερώσετε τίν ἀλήθειαν λέγοντεςεἰς τοὺς ἀντιφερόμενούς του νά σηκωθούν νά ἔλθουν ἐδῶ χωρὶς ἄλλο διὰ νά θεωρηθῶν ἡ διαφορὰ του.

Ἡ Ἐπιτροπή

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1831

(Ὑπογραφή)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Από το έγγραφο της αναφερόμενης Επιτροπής, που απευθύνεται προς τον προεστό του Κουρσαλά (Κορωπίου), μαθαίνουμε μερικά από τα καθήκοντα των προεστών, όπως: α) Να ειδοποιούν τους αντιδίκους να εμφανίζονται ενώπιον της Αρχής που τους καλεί. β) Να εξετάζουν οι ίδιοι το αντικείμενο της αντιδικίας και να παίρνουν θέση υπέρ του ενός ή του άλλου αντιδίκου, υποβοηθώντας έτσι την Αρχή στην έκδοση ορθής απόφασης.

Η μόρφωση του συντάκτη του εξαιρετικά δυσανάγνωστου εγγράφου φαίνεται αρκετά καλή. Γνωρίζει γενικά ορθογραφία, αν εξαιρέσει κανείς κάποιους παρατοπισμούς (προέστον αντί προεστόν, Κούρσαλα αντί Κουρσαλά).

Το ύφος της γλώσσας είναι υπηρεσιακό, εκτός από τη λαϊκή έκφραση «... να σηκωθούν να έλθουν εδώ χωρίς άλλο...», που υπογραμμίζει περισσότερο την αυστηρότητα της εντολής.

1797:νοευρίου 8:

τῆν σήμερον ἔμινε ὁ αναγνόστις γιοργάκυσ ὁμοῦ καί ὁ ἀδερφός του ὁ κοσταντής ἀπό χοριό κρουσταλά να χρεοστοῦν τοῦ καπετάν διμητράκου ἐσόπου γρόσια σαράντα καί στάρι κυλά δεκατρία ἡτιγρ. 40. στάρι Κλ. 13: τα ὅπια ἀσπρα καί στάρι τὰ λάβανε δανικά και ἠπόσχονται νάν τοῦ τὰ ἐπιστρέψου εἰς διορίαν χρόνον ἕνα τό δέ στάρι εἰς τᾶ ἐρ χόμενα ἀλονι(α;) καί διὰ τό ἀλιθές ἐγινε το παρόν εἰς ἀσφάλιαν:

αναγενόστης γιοργάκι
ομοῦ μέ τον ἀδελφο μου τον
κοσταντι ιποσχόμε (τά ἄνω)θεν:

σπῦρος παναγιωτάκις μάρτιρω
σταμάτις τιρόπουλος μαρτιρέο
στάμος κατηλίστις(;) μαρτυρῶ:

ἐδόθησαν τὰ σαράντα δι' ἡμῶν τῆ 6η δεκεμβρίου
(υπογραφή δυσανάγνωστη)

1813: αὐγούστου: 3 ἔδωσεν ὁ Κωσταντής διὰ τὰ ὀπησθεν
στάρι, κηλά τέσσερα καί μισῶ: Νού: στάρι: κηλά 4: (σύμβολο)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Ο Αναγνώστης Γεωργάκης και ο αδελφός του Κωνσταντής από τον Κουρσαλά («Κρουσταλά», για να ακούγεται εύηχο) δανείστηκαν από τον Αθηναίο καπετάν Δημητράκη Αίσωπο (;) 40 γρόσια και 13 κιλά σιτάρι (= 312 οκάδες), προφανώς για τις ανάγκες των οικογενειών τους. Πιθανότατα το χρηματικό ποσό και η ποσότητα του σταριού που δανείστηκαν να ήσαν πολύ μικρότερα από τα αναφερόμενα, στα οποία μάλλον συμπεριλαμβάνονται και οι τόκοι. Στην πίσω σελίδα του εγγράφου σημειώνεται εν μέρει η εξόφληση του χρέους,

που όσον αφορά το σιτάρι, καθυστέρησε για πολλά χρόνια να πραγματοποιηθεί. Παρόλο που η οικογένεια Γεωργάκη (μετέπειτα Κωνσταντή) ήταν ανέκαθεν στο Κορωπί οικογένεια «νοικοκυραίων», ήταν αναγκασμένη να δανείζεται. Απ' αυτό συμπεραίνουμε την ασύγκριτα πιο δεινή οικονομική κατάσταση των φτωχότερων οικογενειών.

1798: σεπτεμβρίου: 8: άθήνα

διά του παρόντος φανερώνει και όμολογεί ο Γεωργάκης νικολός από χωρίον κουρσαλά ότι μετά βουλήσ αυτου και θελήσεως έπούλησε τήν όσπιτοκάθισίν του όπου έχει έξω εις τό αυτό χωρίον, μέσα τής αυτης χαμόσπητον διόριχτον μέ τήν καμάραν, και μέ πατητήρι μέσα εις αυτό και αμπάρια δύο και λάκκος εις τήν αυλήν εις, και μουρίκιες δύο και μέ τήν αυλήν και έμβασίαν, έξόχως από τό μονόριχτον όσπητάκι όπου εκράτησεν ό ίδιος, πλησίον τό έν μέρος μηχάλης σταμάτης, τό άλλο Γιαννάκης νικολός, τό άλλο μέρος ντούνης νικολός, τό άλλο τό άλωνι, μέ τόν γρασιδότοπον και από τό άλλο ή ρούγα. έτι έπούλησε και τόν γρασιδότοπον του όπου έγράψαμεν άνωθεν πλησίον του όσπητιου σπορίες δύο μέ μουρέαν μέσα μίαν. έτι έπούλησε και τό άμπέλι εις τά λαμπρικά σπορίες δύο ήμισυ πλειον ή έλαττον, πλησίον νικολου ντούνη, μεμέτ άγα μελέκ άφέντου και του πετράκη και ή όδός. έτι έπούλησε και έτερον άμπέλι εις τόν αυτόν εις τόν άγιον ιωάννην στρέμμα έν πλειον ή έλαττον, πλησίον μιχάλη κωσταντή, κώστα κακάκη, παιδων Γιάνη νερούκιου και μήτρου λάμπρου και ή όδός. έτι έπούλησε και εις τά παλιάμπελα άμπέλι σπορίαν μισήν, πλησίον σταμάτη πρίφτη, σταμάτη γεωργάκη, Γεωργάκη ντούνη και γιανάκη νικολου. έτι έπούλησεν εις τόν αυτόν και παλιάμπελον σπορίες δύο πλέον ή έλαττον, μέ άγριες άμυγαλές μέσα τρεις, πλησίον Γεωργάκη πιέτρη, κόλια Γεωργάκη, Γιάνης σίδερης Γ. χατζή γριπασλά. έτι έπούλησεν εις τόν αυτόν και έτερον άμπέλι φυτίαν σπορίαν μίαν ήμισυ μέ συκέαν μέσα μίαν, πλησίον μηχάλη σταμάτη και Γιανάκη νικολου. έτι έπούλησε τά έλαιόδενδρά του όθεν και άν τά έχη όλα ήμερα και άγρια μικρά μεγάλα ρίζες εικοσι πέντε. έπούλησεν άκόμη και μελίσσια όκτώ. και άγελάδαν μίαν και Γαιδάραν μίαν. τά αυτά πράγματα όπου άνω έγράψαμεν όσπητι δηλαδή, άμπέλια, γρασιδότοπον, άμπελότοπον, σύκινα, άμυγαλές, δένδρα, μελίσσια και τήν Γαιδάραν, ως εισί και ευρίσκονται τήν σημερον, τά έπούλησεν ό άνω ρηθείς Γεωργάκης νικολός, παρόντος και του υιου αυτου σιδέρη όμου και μέ γνώμην αυτου, τά έπούλησε λέγω ό ρηθείς Γεωργάκης νικολός, εις τελείαν πούλησιν, των δύο του υίων του μήτρου λέγω και κωσταντή διά γροσία τετρακόσια εικοσι ν: Γρ: 420: και έλαβε τά άσπρα επί χειρας, και τά

ἔδωκεν εἰς τό χρέος του, καί ἐξεπληρώθη καί ἐξενώθη ἀπ' αὐτά τά πράγματα, ὅπου ἄνω ἐγράψαμεν τελείως. ἀπό δέ τοῦ νῦν καί εἰς τό ἔξης ἀγροικῶνται καί κρᾶζονται οἱ ἄνωθεν δύο υἱοί αὐτοῦ ὁ μήτρος καί κωνσταντής, οἱ ἀγορασταί, ἴδιοι καί καθολικοί νικοκυραῖοι εἰς αὐτά τά πράγματα, νά κάμουν ὡς βούλονται, ὡς μούλτζια καί πράγματα ἐδικά τους, μήν ἠμπορῶντας ποτέ νά λάβουν, οὐδέ ἀπό τά ἄλλα τους ἀδέλφια, οὐδέ ἀπ' ἄλλου τινός καμμίαν πείραξιν, ὑποσχόμενος ὁ ἄνω ῥηθείς πατήρ αὐτῶν ὁ πουλητής νά τοῦς ἀποκρίνεται, εἰς κάθε τους ζημίαν καί ἐνόχλησιν. προσέτι τους βάνει καί ἐπίτροπον, ὡς τό ἰδίον του πρόσωπον τόν ... (κενό) ... ὅταν θελήσωσιν οἱ ἀγορασταί, διά νά τοῦς πάρη καί χογγιέτι παρὰ τῆς βασιλικῆς κρίσεως. καί διά τό ἀληθές ἔγινε τό παρόν εἰς ἀσφάλειαν:–

σταῦρος βροντογούνης	μαρτυρῶ
προκόπιος μπενιζέλος	μαρτυρῶ
ἰωάννης ἀλεξάνδρου	μαρτυρῶ:
ἀνδρικός χρυσοχός	μαρτυρῶ
σταυβρος εσοπου	μαρτηρο
σταμάτης πανταζῆς	μαρτυρῶ:
σατίριχος(;) θιβέος	μαρτιρω:

ἀντώνιος καρόρης νοτάριος μαρτυρῶ:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Συντάκτης του πωλητηρίου εγγράφου εἶναι ὁ πολύ γνωστός στην εποχή του νοτάριος (συμβολαιογράφος) τῆς Αθήνας Αντώνιος Καρόρης. Ἡ μόρφωσή του, παρὰ τα κάποια ὀρθογραφικά σφάλματα, εἶναι αρκετά καλή καί ὁ τρόπος γραφῆς ἀνετός καί καλλιγραφικός. Στό ἐπάνω μέρος του εγγράφου ὑπάρχει ἡ επικύρωση ἀπό τὴν τουρκικὴ Ἀρχή.

Πωλητής εἶναι ὁ Γεωργάκης Νικολός ἀπὸ Κουρσαλά (Κορωπί) καί ἀγοραστῆς οἱ δύο γιοί του Μήτρος καί Κωνσταντής. Ἡ περιουσία του πωλητοῦ πρέπει νά ἦταν μεγάλη, ἀφοῦ διέθετε σπίτι με «καμάρα», πατητήρι, ἀμπάρια, ἄλλο μικρότερο σπιτάκι, πολλά ἀμπέλια, ελαιόδεντρα κ.λπ. Παρόλα αὐτά φαίνεται νά ἦταν χρεωμένος, ἀφοῦ τα ἄσπρα (= χρήματα) που πήρε ἀπὸ τὴν πώληση «τα ἔδωσε εἰς τό χρέος του». Ἀσφαλῶς θά πρέπει νά ἔχουμε τὴν ἐπιφύλαξη μήπως τὸ συμβόλαιο εἶναι εἰκονικό, νά ἔγινε δηλ. γιὰ λόγους οἰκογενειακοῦς ἢ γιὰ κάποια ἄλλη σκοπιμότητα, ἀφοῦ δὲν συνηθιζόταν (ὅπως καί σήμερα) ὁ πατέρας νά παίρνει χρήματα ἀπὸ τα παιδιά του.–

1814: ιανουαρίου: 30: ἀθήνα

διὰ τοῦ παρόντος γράμματος φανερώνω καὶ ὁμολογῶ ἡ μαγδαληνὴ καλο-
γρία θυγατέρα τοῦ ποτέ πιέτρη ἀπὸ ντάγλα, τὴν σήμερον μὲ ἀγαθὴν τῆς γνώ-
μην καὶ καλὴν προέρισιν καὶ διὰ τὴν χρεῖαν τῆς ἐπούλησε τὸ ὄσπῆτιον τὸ
ἐδικόν τῆς ὁποῦ εἶχε εἰς τὸ χορίον ντάγλα: ὄσπῆτιον δῆρικτον μὲ τὴν καμάρα
του μὲ τὸ ἀμπάρι του μὲ τον ἀχεριόνα καὶ πάχνες, καὶ δεῦτερον χαμόσπιτον ἕνα:
μὲ τὸν φουρνον του μὲ μηγδαλιές δύο ὡς εὐρήσκειται μὲ τὴν ἀβλήν του καὶ μὲ
τόν νκάρδη του: πλησήον τῶν μπάδων ντρήκια, τὸ ἄλλο τοῦ ντερβίσιαγα βεή-
ταγα (:): ἀκόμος φανερόνομεν καὶ τὰ ἐλεόδεντρα τὰ ἐδικὰ τῆς ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ
αὐτὸ χορίον: εἰς τὸν γρασιδότοπον ρίζα: 1: καὶ εἰς τὴν ρίζ: 1: καὶ εἰς τὴν
λάδα ρίζες: 3: καὶ εἰς τὸ παλεὸ λουτρό ρίζ: 3: καὶ εἰς τὸ ρέθι : ἄγρια καὶ ἡμερα
όλλα: 12: καὶ εἰς τὰ λόνια ρίζ: 6: καὶ ἀγρολιουῖς: 3: εἰς τὸν αὐτόν τόπον: ἔτερα:
ρίζ: 7: καὶ εἰς τὴν ξυλοκέρα: ρίζ: 10: ὁποῦ συμποσοῦνται ὅλα: ἡμερα ἄγροια μικρὰ
μεγάλα ρίζ: 46: καὶ σίκηνα ρίζ: 4: τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ ὄσπῆτιον ὡς εὐρήσκειται
καὶ τὰ δέντρα μηγδαλιές καὶ σίκηνα τὰ ἐπούλησε ἡ ἄνω μαγδαληνὴ εἰς τελειαν
ποῦλησιν εἰς εἰς τὸν σιδέρι λία ἀπὸ ντάγλα διὰ γρόσια πεντακόσια: νού:
γρ: 500: καὶ ἔλαβε τὰ αὐτὰ γρόσια ἡ μαγδαληνὴ ἐπὶ χεῖρας τῆς σὸα μετρητὰ καὶ
ἐξεπληρώθη καὶ ἐξενώθη ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄνω γεγραμμένα εἰς τὸ παντελεῖς: καὶ ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀγροικιέται καὶ κράζεται ἴδιος καὶ καθολικῶς ἡκοκήρις
ὁ ἀγοραστῆς ὁ σιδέρις λίας: νά κάμμι εἰς αὐτὰ ὡς θέλει καὶ βούλεται εἰς τὴν
ἐξουσίαν του ὡς μούλκια ἐδικὰ του, μὴν ἡμπορόντας νά ἐνοχλήται ἰπὸ
τινάν ὁ ἀγοραστῆς. μένει ἰπόχρεος ἡ μαγδαληνὴ νάν τοῦ ἀποκρίνεται εἰς πάσαν
του ἐξιμμίαν: ὅτι λέγει ἐκ στόματός τῆς τὰ αὐτὰ γρόσια τὰ ἔλαβε καὶ τὰ ἔδωσε
εἰς τὸ χρέως τῆς καὶ τὰ ρέστα τα ἔδωσε διὰ τὴν Ψυχὴν τῆς: καὶ διὰ τὴν σιγουριά
τοῦ βάζει καὶ ἐπίτροπον ὡς τὸ ἴδιον τῆς πρόσπον τόν ὅταν θελήσι ὁ
ἀγοραστῆς νά πηγαίνει ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸν καδί ἐφέντ νάν τοῦ δίδι καὶ χογγιέτη
παρὰ τῆς βασιλικῆς κρήσεως, ὅθεν τοῦ ἐποῖηται τὸ παρόν γράμμα καὶ ἐδόθη
εἰς χεῖρας του εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀληθείας καὶ ἀσφάλειαν.

νικόλαος μαρτυρῶ
λινάρδος αλιγερας μαρτιρῶ
σπύρος νιάνιος μαρτιρῶ
ισίδορος ρουῖφος νοτάριος μαρτυρῶ.-

συμφωνιτικόν ἔνγραφον (1839)

τῷ χηληωστὸ ὀκτακωσιωστῷ τριάκοντα ἑνατον τῆ 18: γεναρίου παρουσια-
στέντες σύμερον ἔμπροσθεν τῆς διμαρχίας ταῦτης ὁ Κύρ στάβρος πρόφης καὶ Γ:
πρόφης ὁμολόγησαν οὕτως ὅτι ἐσυμβηβάστηκαν συναλήλως τους καὶ ἐμήρασαν
τα πατρογονηκὰ τους ὄσπῆτια ἔμπροσθεν τῶν κάτωθεν ὑπὸ γεγραμμένων μαρ-
τίρων τὰ μὲν ὄσπῆτια τὰ πατρωγωνικὰ τους τὰ ἐπήρε ὁ στάβρος τὰ δὲ ὄσπῆτια

όπου ήχων άγορά από Γ: πολήτη τά έπήρε ό Γ: πρόφης άκόμη ύπόσκειται ό Γ: πρόφης από του νυν και εις τό έξης νά μήν έχει νά κάμει μήτε από τό πατρογονικό τους άλόνη μήτε από τό μονόρικτο όπου έκράτησε ή μάνα τους μήτε από τό γρασίδη μήτε από τά χωράφια του τζαφούρη έτηδη του έδωσε ό στάβρος τά χωράφια όπου ήχων από του μουφή και έξενώθηκαν ό ένας από τό ένα μέρος και ό άλλος από τό άλλο μωνον άν ήθελε ή αδελφί τους ζητήσι πόποτε καιρόν μερίδιον έξων από τό μησώ γρασίδη όπου τής έχουν πρηκίω ύπόσκουνται τά δύω αδέλφια ό Γ: πρόφης και στάβρος πρόφης τό νά απόκρουνται και ύ δίω και διά τουτώ έγνηαν δυω παρώμια ένγραφα έμπροσθεν της διμαρχίας και των άξιωπίστων μαρτίρων διά νά τους χρισιμεύουν εις κάθε περιστασιν.

τη αυτη ύμερωμηνία 1839

τη 18: γενάριου έν κουρσαλά

έγώ ό στάβρο πρόφης ύπόσκομε τα άνωθεν και ός άγράματος πιω τό σιμίον του σταβρου †

έγώ ό Γ: πρόφης ύπόσκομε τά άνωθεν και ός άγράματος πιω τό σιμίον του σταβρου †

γιανι διμα μαρτιρί
γιανακι μαρτιρί
μήτρος κοσταντής μαρτηρό
σιδερη σταμάτης μαρτηρό
κυρηάκος νικολού μαρτηρό

ό δήμαρχος έτηκηρῶ τά όπισθεν γεγραμένα και τάς ύπογραφάς των μαρτιρων
(σφραγίδα: ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΑΡΑΦΗΝΟΣ) Ο δήμαρχος
Γεώργιος λουκάς (ς)

† ής δόξαν χριστου
έν όνόματι του κυριου ημών ιησου χριστου
τι πρεσβια τίς πάν ηπερευλο(γη)μένις ενδόξου
δεσπίνις ημόν θεοτόκου και απάρθενου
μαρίας τον αγιον ενδόξον θεοστέπτον βασιλέον
και ής αποστόλον κοστατίνου και ελένις του αγίου
ενδόξου μεγαλομάρτιρος προκοπίου και πάτον
τον αγιον αμίν

καγώ ο αγγελίς παπά μιχάλις απο χορίον κοροπίς του δίμου κροπίας έχουσα
ηών όνόματι νικολός ής νόμου ηλικίας και θέλουσα σιζεύξε αυτόν γινί νομίμο
καθός η θήη και ηερί νόμι διακελέβουσιν με τίν θιγατέρα του θανάσι βασίλι από
χορίον κοροπί του δίμου κροπίας όνόματι μπίλιο δόσι δε αυτίς κίριος ο θεός το
μέγα και πλούσιον έλεος αμήν.

δίδομεν και ημῖς του ριθέτος ηου ημόν πρίκα τά κατόθεν	
έν πρότις μπλεζίκια άργιρά ζιγι	1
δαχτιλίδια.....	7
ξελίκι.....	1
κορδόνι.....	1
πλεξούδες.....	1
προσγαμίαν δορεάν.....	19
ηποδίματα.....	03

καί η ευχί το γονέον αμίν
1854 γεναριου 24

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Ο Αγγελής Παπαμιχάλης από «την Κοροπή» προικίζει τον γιο του με διάφορα εξαρτήματα της νυφικής φορεσιάς, καθώς και 19 δραχμές, που θα προσφερθούν στη νύφη. Τα προικοσύμφωνα συντάσσονταν συνήθως από σχεδόν αγράμματους ιερείς, εξού και οι μετοχές θηλυκού γένους αντί αρσενικού: «έχουσα» αντί έχων, «θέλουσα» αντί θέλων. Της απαρίθμησης των προικίων προηγούνται πάντοτε εκκλησιαστικές ευχές.

μουσταά μελεπίς
του μπαρένου μαρ(τωρώ)

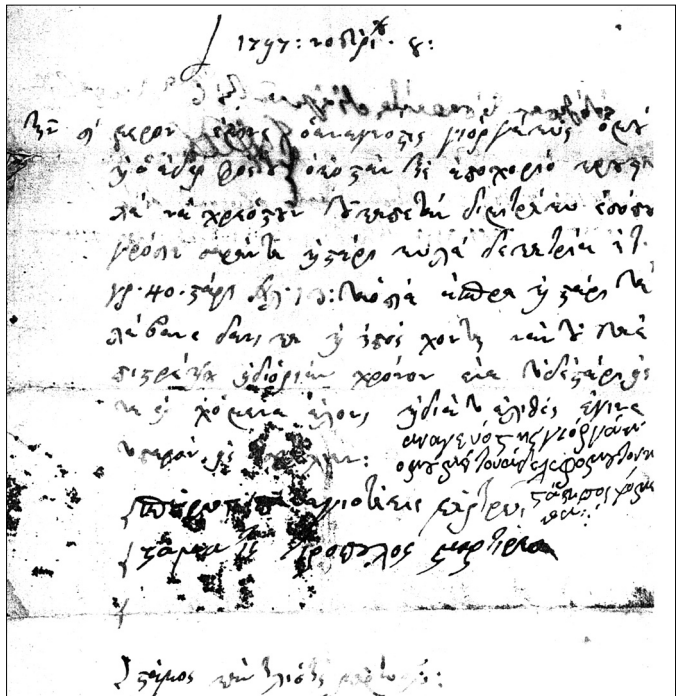
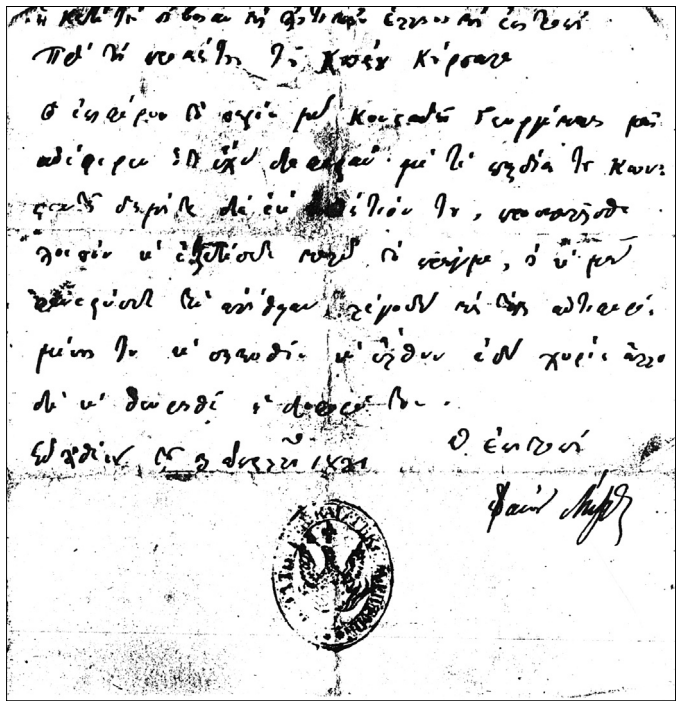
Μαχόμενε Μπεν Σούρι
Μουσταφά Πατά
Μπεν Αλί Πατά

Το ομόλογον δόξα τα σπύκια
π' αγοράσα από τον μπαρ-
μπα και τον πατέρα και
από την πρεσβύτερα ώρα.

Επί έτους 1671 εν μηνί Σεπτεμβρίου 29 σπίν αθήνα

Ανά του παρόντος ομολογητικού γράμματος την σήμερον ομολόγησαν και ομολογούν ώς τε υιόν νικολός βασιλίσ και υιου ανγγελάιμς ο αδελφός του ομού και η ώρα η πρεσβύτερα του αγίου ομιονόμου παπα βενεμιάνου προς μετά βουλίς και δελιτωός τους και μέ γνόμην και δέλιωιν του αγίου ομιονόμου επισύλισαν τα σπύκια απεξεληρονόμησαν από τον ανεμίών τους τον ποτέ ιωάννην βασιλίν εν τι τοποθετία στον μαχαλά χήμα σπύκι λέγο μονοπάτερο με δολιαά δύο και πάτομα απάιο και ιαμάρες εμπρός στο σπύκι και μαγερίο και πιγαδι με την αθήν τους και λάωμς νάτο τις γης ώσους εσπίν και με την μπεριοχίν τους με τας δύο του εμπασίαις συμπλασις από το εν μέρος ο άνοθεν νικολός ο πουλιτίς τα δε έτερα τρία μέρι η οδός ως το χαντάι. τα σπύκια ος άνοθεν γράφομεν ος ιαδός η θρίσσιοντε τα επισύλισαν οι άνοθεν πουλιτέ ο νικολός λέγο και ανγγελάιμς και η πρεσβύτερα η ώρα εις τελίαν πουλιωιν του υιου λεονάρδου βασιλι του υιου του άνοθεν νικολού βασιλη δπα άσπρα 7000 ήτι άσπρα τον αφιθμών χιλιάδας ειτά και έλαβαν τα άσπρα τους εις αυτός ώρσας μετριά σάα και ανελλιτή και εξεπληρόθισαν και δεν έχουν να ιάμου πλέον ρίποτες. μόνον από την σήμερον εγγιμάτε και ιράζετε και ήνε ήδιος νικουίρις εις τα αυτά σπύκια ο άνοθεν υιου λεονάρδου ο αγορασις. και δπά πλέον σιγουριτά τις αυτός πουλις. θάινωιν και επιτροπόν τους υ ριδένταις πουλιτέ ως το ήδιόν τους ιωρμί τον υιου ιωάννην ιαπετανάν. ώποταν δελίσι ο άνοθεν υιου λεονάρδου ο αγορασις να πιγενί ο αυτός επιτροπος στον αφέντον ιατί ναν του δήδη και χονγγέι δπά τα αυτά σπύκια και ώποταν ιερός ήδελεν έχι ο αγωρασις ιαμίαν λογής πύραζιν από ιωάν δπά τα αυτά σπύκια να έχουν να λοχούν οι άνοθεν πουλιτέ σε ιαδέ λογής νάνα και εντέρετα και ια... εξοδες όπου ήδελαν γένη ναν της πλιρουνου. οδεν εις την μπερί τούτου δήλοσην και θεθέοτιν τις αλιθιάς επιήσαμεν το παρόν γράμμα ια τ' εμπροσθεν τον υπογραμένο υπό μαρτίρ(ων) εις ασφάλιαν. ιαοιμ εξεκαθαρίζετε και ετούτο ώτι η μεν και ήδελεν ήσπε ζοντανός ο άνοθεν ιωάννης βασιλίσ ο νικουίρις τον σπιτιόν και ήδελεν έλθι να χυρέθι τα αυτά σπύκια να έχι να πέρνη τα άσπρα ο υιου λινάρδου ο αγορασις από τους άνοθεν πουλιτάς.

+ ομιονόμος	λινάρδου Ταλιός μαρτυρω
+ νικολός βασιλίσ σπερχο τα άνοθεν	δημήτρις χαστουνωίτις μαρτύρας
+ ανγγελάιμς βασιλίσ σπερχο τ άνοθεν	θωμς μαζαντονας μαρτιρο τα άνοθεν
+ νικολο... μαρτιρο	ιωάννης μπαχιάς μαρτυρό ως άνοθεν και ιαπετρα
+ Ιωάννης Καπετάνος μαρτιρό και σπερχο τήν άνοθεν επιτροπηή	

ἔχει ἄντι πατρὸς θεοῦ, ἰσοχρόνως ἢ ἀντιθετῶς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ὅτι οὐ
 ἀδελφὸς ἐστὶν, ὅτι καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδελφὸς. ἀδελφὸς οὐκ ἐστὶν ἀδελφὸς, ἀλλ' ἰσοχρόνως
 ἐν ἀδελφῶν δὲ
 καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδελφὸς ἀδελφῶν. καὶ ἰσοχρόνως ἀδελφῶν ἰσοχρόνως ἀδελφῶν.
 { ἰσοχρόνως ἀδελφῶν ἀδελφῶν
 { ἰσοχρόνως ἀδελφῶν ἀδελφῶν.
 { ἰσοχρόνως ἀδελφῶν ἀδελφῶν.
 { ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν
 { ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν
 { ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν.
 { ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν.
 { ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Σύνταξης του πωλητηρίου εγγράφου

είναι ο πολύ γνωστός στην εποχή του
 νοτάριος (συμβολαιογράφος) της Αθήνας Αντώνιος Καρόρης. Η
 μόρφωσή του, παρά τα κάποια ορθογραφικούς σφάλματα, είναι
 αρκετά καλή και ο τρόπος γραφής άνετος και καλλιγραφικός.
 Στο επάνω μέρος του εγγράφου υπάρχει η επιτύρωση από
 την Κορυμνή Αρχή.

Πωλητής είναι ο Γεωργάκης Νικολός από Κουρταλά (Κο-
 ρωπή) και αγοραστής οι δύο γιοί του Μήτρος και Κωνσταντῆς.
 Η περιουσία του πωλητού πρέπει να ήταν μεγάλη, αφού διέ-
 δετε σπίτι με “καμάρα”, πατητήρι, αμπάρια, άλλο μικρό-
 τερο σπίτι, πολλά αμπέλια, ελαιόδεντρα κλπ. Παράλα
 αυτά φαίνεται να ήταν χρεωμένος, αφού τα άστρα (=χρή-
 ματα) που πήρε από την πώληση “τα έδωσε εις το χρέος
 του”. Ασφαλώς θα πρέπει να έχουμε την επιφύλαξη μήπως
 το συμβόλαιο είναι εικαστικό, να έγινε δηλ. για λόγους οι-
 κογενειακούς ή για κάποια άλλη σκοπιμότητα, αφού δεν
 συντηδίζονταν (όπως και σήμερα) ο πατέρας να παίρνει χρή-
 ματα από τα παιδιά του.

+ κριζω χριστῷ

(22)

εὐδοκία ἰαχμῆς κληντὸς χριστῷ
 ἡσυχία ἰεθῷ κησσοχρῆς ἑδοξο
 δὲ οὖν κληντὸς ἰεθῷ κησσοχρῆς ἑδοξο
 κληντὸς ἰεθῷ κησσοχρῆς ἑδοξο
 κληντὸς ἰεθῷ κησσοχρῆς ἑδοξο
 κληντὸς ἰεθῷ κησσοχρῆς ἑδοξο

ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο

ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο
 ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο

ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	7
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	1
ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο	03

ἰαχμῆς κληντὸς κησσοχρῆς ἑδοξο

1854 γεννητῶν 2A